

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De tutela Dei, à qua homo peccando recedit. Cap. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

recordabor culparum, quibus offendisti me: præbe mihi cor tuū, vt ineamus fœdus amicitiaē in sanguine meo, quem fudi pro te. Rumpe iam vincula colli tui, captiue fili, & respira ad libertatem meam; nam quod attinet ad me, ego ero fidelissimus adiutor in opportunitatibus, in tribulatione, & egestate tua. Ego scripsi te in medio corde meo, neq; vnquā obliuiscar tui. Tantūmodo, peto, vt reuertaris ad me, & in posterū bene vtaris suauissima cōuersatione mea: & faciā vt oriatur in te iustitia & abundātia pacis, quæ permanebit cū Sole, & vltra Lunam. Ecce latus meum apertum, & manus clauis perforatas; iunge latus cordis tui lateri meo, manusque tuas manibus meis, & conuertere tandem ad pretiosissimam pacē Redemptoris, & Amici tui.

De tutela Dei, à qua homo peccando recedit.

CAP. VI.

EGo custos hominum curam gero seruatorum meorum, quasi nutrix foueat infantulum suum: non enim dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israel. Custodio ego amicos meos, vt charissimam pupillam oculi, neque patior virgam peccatorum super sortem, siue hereditariē iustorum.

storum, ne forte iusti mei nimis afflicti
 extendant ad iniquitatem manus suas. A
 principio mūdi non est auditū, quòd ma-
 ter aliqua tam ardentem diligeret, & cu-
 stodiret vnicum filium suum, quam ego,
 qui erga iustos meos plusquā mater sum,
 & animas eorū diligo, quasi dulcissimas
 spōsas meas. Nō timebūt qui seruiūt mihi
 à frigoribus niuis: oēs .n. domestici mei
 vestiti sunt duplicibus, quia bonum Do-
 minum sortiti sunt. Quare ergo, fili, re-
 cessisti à me, & exposuisti te tot periculis,
 & latronibus, qui insidiantur tibi dicētes:
 Deus propter eius peccata dereliquit eū:
 persequimini, & apprehendite eum, quia
 non est, qui eripiat? Quis te proteget à vi-
 tulis multis, & tauris pinguibus, qui obse-
 derunt te, si sis extra tutelam meam? Om-
 nes bestiae syluę properabunt ad mortem
 tuam, nisi me custodē tuum esse sentiant.
 Foris vastabit te gladius, & intus pauor:
 vagus & profugus eris super terram. Nō-
 ne considerasti, qualiter timeant malefa-
 ctōres, qui reges terrenos offenderūt? cer-
 te nullibi quiescūt, sed timent ad omnem
 strepitum quasi ad vmbra[m] mortis, cogi-
 tantes ne forte ministri regis offensi ir-
 ruant repente super eos. Quāto ergo ma-
 gis sollicitabit te timor mortis, si careas
 custodia

custodia mea, & vt seruus peccati tradaris persecutoribus tuis? Mirabile est, quā dementes sint peccatores, qui tradiderūt animas suas in manus hostium suorum, non cogitātes se carere fortitudine mea. Reuertere igitur, fili charissime, ad me tutorem tuum, & ego, qui confregi capita Daconis, defendam te. Ego te ducam per terram desertam, per locum horroris, & vastæ solitudinis, si fideliter perseueraueris in timore meo. Ego cōturbabo principes Edom; & robustos Moab apprehendet tremor, dum per viam vitæ transieris sub tutela mea. Conuertere ex toto corde ad me custodem, ductoremque tuum, non requirens infirma auxilia mundi, & sectatorum eius: & ego solus dux tuus ero, eroque tibi sicut Aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans & experientia cognosces, quia melior est dies vna in atrijs, & custodia mea, super millia: & in tempore angustie liberabo te, eo quòd posueris in me cor tuum munitum firmissima fiducia infinitæ bonitatis & misericordiæ meæ.

De amissione gratiæ diuinæ, quam peccator incurrit. CAP. VII.

OMnes mundi thesauri comparati cū diuina gratia mea, puluis sunt, & cinis, ne-